



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД КРАГУЈЕВАЦ
Број: КЖ.1-527/10
Дана 12.07.2010. године
Крагујевац

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Мирсољуба Томића, председника већа, Александра Блануше и Злате Несторовић, чланова већа, са Нелом Глишовић, записничарем, у кривичном предмету окр. Милића Карличића и др, због кривичних дела изнуђивање исказа из чл. 136 ст. 2 у вези ст. 1 Кривичног законика РС, одлучујући о жалбама Општинског јавног тужиоца у Новом Пазару и пуномоћника оштећеног као тужиоца Суља Муратовића, адв. Александра Цвејића, изјављеним против пресуде Општинског суда у Новом Пазару К.бр.696/06 од 06.02.2009. године, у седници већа одржаној дана 12.07.2010. године, у смислу одредаба чл. 375 Законика о кривичном поступку, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване, жалбе Општинског јавног тужиоца у Новом Пазару и пуномоћника оштећеног као тужиоца Суља Муратовића, а пресуда Општинског суда у Новом Пазару К.бр.696/06 од 06.02.2009. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Новом Пазару К.бр.696/06 од 06.02.2009. године, окр. Милић Карличић, на основу одредбе чл. 355 ст. 1 тач. 3 Законика о кривичном поступку (ЗКП), ослобођен је од оптужбе да је починио два кривична дела изнуђивање исказа из чл. 136 ст. 2 у вези ст. 1 Кривичног законика РС, а на основу чл.

197 ст. 1 ЗКП одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Оштећени Цигал Мустафа и Суљо Муратовић, на основу одредаба чл. 206 ЗКП, упућени су да своје имовинско-правне захтеве могу остварити у парничном поступку.

Истом пресудом окр. Радисав Стефановић и окр. Миле Недић, на основу одредбе чл. 355 ст. 1 тач. 3 ЗКП, ослобођени су од оптужбе да су као саизвршиоци извршили кривично дело изнуђивање исказа из чл. 136 ст. 2 у вези ст. 1 Кривичног законика РС. У смислу одредбе чл. 206 ЗКП, оштећени Суљо Муратовић упућен је да имовинско-правни захтев може остварити у парничном поступку.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили:

- Општински јавни тужилац у Новом Пазару због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 368 ст. 1 тач. 11 ЗКП, повреде кривичног закона из чл. 369 ст. 2 ЗКП и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из чл. 370 ЗКП, с предлогом да другостепени суд побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеног Карличић Милића огласити кривим због извршених кривичних дела и казнити по закону, односно да побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновни претрес и одлуку,

- пуномоћник оштећеног као тужиоца Суља Муратовића, адв. Александар Цвејић из Београда, из свих законских разлога, с предлогом да другостепени суд закаже и одржи јавну седницу већа на коју ће позвати пуномоћника и општ. Муратовић Суља и Цигал Мустафу, а да након исте донесе одлуку којом се укида пресуда Општинског суда у Новом Пазару К.696/06 од 06.02.2009. године и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Одговор на изјављене жалбе поднели су:

- окр. Милић Карличић, који предлаже да се жалба Општинског јавног тужиоца одбије као неоснована, а првостепена пресуда у делу који се на њега односи, потврди у целости. Тражио је да буде обавештен о седници већа како би истој могао присуствовати,

- окр. Радослав Стефановић, са предлогом да он и његов бранилац буду обавештени о седници већа, те да другостепени суд одбије као неосновану жалбу пуномоћника оштећеног као тужиоца и потврди пресуду првостепеног суда К.696/06 од 06.02.2009. године,

- бранилац окр. Милића Карличића, адв. Ђока Спасојевић, који је предложио да другостепени суд жалбу Општинског јавног тужиоца одбије као неосновану и првостепену пресуду у ожалбеном делу потврди, а да он као бранилац и окривљени у смислу чл. 375 ст. 1 ЗКП буду обавештени о седници већа,

- бранилац окр. Радослава Стефановића, адв. Драгиша Добрић из Новог Пазара, са предлогом да другостепени суд одбије жалбу пуномоћника супсидијерног тужиоца и да пресуду Општинског суда у Новом Пазару потврди, или преиначи и одбије оптужбу због застарелости кривичног гоњења.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу, поднеском Ктж.бр.797/10 од 25.01.2010. године, изјаснио се да остаје при мишљењу које је дало Окружно јавно тужилаштво у Новом Пазару и предлаже Апелационом суду у Крагујевцу да наведено мишљење прихвати и уважавањем жалбе Општинског јавног тужиоца у Новом Пазару, првостепену пресуду укине.

Апелациони суд у Крагујевцу је одржао седницу већа, у смислу одредаба чл. 375 ЗКП, у присуству оштећених као тужилаца: Суља Муратовића и Џигал Мустафе, пуномоћника адв. Александра Цвејића, окр. Милића Карличића и браниоца адв. Ђока Спасојевића, а у одсуству уредно обавештених Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, окр. Радослава Стефановића и његовог браниоца адв. Драгише Добрића, на којој је размотрио целокупне списе предмета, заједно са побијаном пресудом, па је, по оцени жалбених навода и предлога, те навода и предлога одговора на изјављене жалбе, као и предлога Апелационог јавног тужиоца, нашао:

Жалбе су неосноване.

Првостепена пресуда, као и поступак који јој је претходио, не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка на које Апелациони суд, као другостепени, пази по службеној дужности, у смислу одредаба чл. 380 ст. 1 тач. 1 и 2 ЗКП.

Побијајући првостепену пресуду у жалби Општинског јавног тужиоца се наводи да је првостепени суд начинио бројне битне повреде одредаба кривичног поступка, јер уопште није дао разлоге о одлучним чињеницама, или су дати разлози нејасни и у знатној мери противречни, а сама изрека побијане пресуде да је противречна датим разлозима, што укупно пресуду чини нејасном и неразумљивом.

Апелациони суд је ове жалбене наводе оценио као неосноване, јер је првостепени суд на основу изведених и правилно оцењених доказа, наведених у образложењу побијане пресуде и изнете одбране окр. Карличића, правилно и потпуно

утврдио све одлучне чињенице, дајући уверљиве, јасне и непротивречне разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Жалбом Општинског јавног тужиоца се указује да првостепени суд окр. Милића Карличића ослобађа од кривичне одговорности за кривично дело које му се оптужницом ставља на терет, јер у његовим радњама нема елемената бића предметног кривичног дела, док у образложењу исте пресуде наводи да се окривљени ослобађа од оптужбе услед недостатка доказа да је починио кривично дело за које се оптужује, што је у битној супротности у односу на искључивање кривичне одговорности код окривљеног.

Међутим, овај суд налази да је првостепени суд извео правилан закључак када је окр. Карличића ослободио од оптужбе применом чл. 355 ст. 1 тач. 3 ЗКП, налазећи да током поступка није доказано својство окривљеног да је поступао као овлашћено службено лице, што је обавезно за предметно кривично дело, правилно ценећи исказе сведока: Муамера Расовац, Спира Чоловића и Горана Росића, код кога је окр. Карличић био на пракси у канцеларији бр. 25 и који је у свом исказу навео да није давао окр. Карличићу да самостално предузима службене радње, нити да саслушава осумњичена лица јер је сматрао да за то није довољно стручан, те да је конкретно Суља Муратовића у својству осумњиченог он саслушао и потписао потврду о одузимању предмета, док је Карличић исту потписао у својству присутног лица. Стога, неосновано се жалбом заступника јавне тужбе указује да је окр. Карличић ослобођен оптужбе (према разлозима побијане пресуде), јер у његовим радњама нема елемената бића предметног кривичног дела, обзиром да се у образложењу пресуде јасно наводи да током поступка није доказано да је окр. Карличић имао својство службеног лица, што потврђују докази које је суд навео на 16. страни у другом ставу побијане пресуде.

Из напред наведених разлога, неосновани су жалбени наводи да је окр. Милић Карличић како раније, тако и за време критичних догађаја, предузимао службене радње у својству овлашћеног службеног лица без обзира што је знао да се налази у својству приправника, односно да је био овлашћен да предузима радње (дефакто) па да је те радње и предузимао.

Затим, неосновано се жалбом заступника јавне тужбе указује да првостепени суд није дао ваљане разлоге због чега исказе оштећених Суља Муратовића и Цигал Мустафе, као и великог броја саслушаних сведока по овом кривичном предмету, није у потпуности прихватио као веродостојне без упоређивања и анализе изведених доказа. Ово са разлога јер је првостепени суд у свему ценио исказе оштећених и навео исказе сведока којима се њихови искази потврђују у погледу одређених навода, ценећи исте у свеукупности изведених доказа и одбране окривљених, наводећи логичне и јасне разлоге због чега део исказа оштећеног Суља

Муратовића не прихвата на страни 11. у ставу трећем образложења побијане пресуде и оштећеног Џигал Мустафе на страни 17. Такође, првостепени суд је одбрану окр. Карличића, исказе оштећених и саслушаних сведока ценио посебно и у међусобној вези, те је притом правилно утврдио да окривљени није поступао као овлашћено службено лице, јер као приправник није могао имати то својство, као и то да нико од саслушаних сведока није видео да је окр. Карличић у критичне дане злостављао и тукао оштећене Суља Муратовића и Џигал Мустафу, па је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио кривични закон када је нашао да нема доказа на основу којих би се несумњиво утврдило да је окр. Карличић починио два кривична дела изнуђивање исказа из чл. 136 ст. 2 у вези ст. 1 Кривичног законика и истог применом одредбе чл. 355 ст. 1 тач. 3 ЗКП ослободио од оптужбе.

Жалбом пуномоћника оштећеног као тужиоца Суља Муратовића првостепена пресуда се побија из свих законских разлога, па се истом најпре указује на погрешно утврђено чињенично стање и битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 368 ст. 1 тач. 11 ЗКП, са образложењем да је изрека пресуде противречна сама себи и разлозима пресуде, исказима учесника у поступку и записника о тим исказима. Наиме, жалбом се истиче да наводи оптужнице оштећеног као тужиоца Суља Муратовића у односу на окр. Стефановића нису доказани, јер је првостепени суд у свему прихватио исказе „непристрасних сведока“, бивших и садашњих радника МУП-а Републике Србије, који су „међусобно сагласни“, при томе прихватајући одбрану окр. Стефановића и некритички ценећи исказе сведока који су ошт. Муратовића видели везаног за радијатор у ходнику СУП-а Нови Пазар 21. и 22.06.1994. године.

Међутим, овај суд налази да је током поступка првостепени суд проверио одбрану окр. Стефановића и поклонио веру исказима сведока: Радоја Миловановића, Драгише Белопавловића, Славе Јовановића, Градимира Недељковића и Мирка Ракоњца, које је ценио како појединачно, тако и у међусобној вези, те је из истих утврдио да је окр. Стефановић ошт. Суља саслушао 21.06.1994. године пред крај радног времена, да је наредних дана 22. и 23.06.1994. године био ангажован у случају фингираног разбојништва Угљанин Назиће а дана 24.06.1994. године из службених разлога боравио у Краљеву, због чега није ни могао предузети радње које му се оптужбом оштећеног као тужиоца стављају на терет, за које утврђење даје довољне и јасне разлоге на страни 22. и 23. образложења побијане пресуде, које у свему прихвата и Апелациони суд.

Жалбеним наводима пуномоћника оштећеног као тужиоца Суља Муратовића да је сведок Беган Муратовић, након што је и сам приведен, видео ошт. Суља везаног лисицама за радијатор у ходнику СУП-а Нови Пазар, те да су то видели и сведоци Мехмед Смајовић и Јонуз Ибровић, док је сведок Нусрет Хамиловић видео ошт. Суља и следећег дана – 22.06.1994. године везаног за радијатор у ходнику СУП-а

Нови Пазар, не доводи се у сумњу закључак првостепеног суда, јер нико од наведених сведока није потврдио наводе оптужбе оштећеног у погледу поступања окр. Радослава Стефановића као службеног лица, према ошт. Суљу Муратовићу.

Што се тиче жалбених навода у односу на окр. Мила Недића, да је првостепени суд прихватио његов алиби да се 24.06.1994. године целог дана налазио у селу Вапа јер је неспоран и поткрепљен исказима сведока Милоја Рајковића и Владана Вранића, као и депешом ОУП Сјеница, иако се од села Вапа до Новог Пазара више пута у току дана може доћи без угрожавања континуитета рада на терену, суд је оценио као неосноване. Ово са разлога што је првостепени суд ценећи одбрану окр. Недића у склопу наведених доказа, као и исказа оштећеног Суља, извео правилан закључак да истима није доказано да је окр. Миле Недић заједно са окр. Радославом Стефановићем извршио кривично дело изнуђивање исказа у саизвршилаштву из чл. 136 ст. 2 Кривичног законика, за који закључак је дао довољне и јасне разлоге, па је правилно применио кривични закон и окр. Мила Недића ослободио од оптужбе применом одредбе чл. 355 ст. 1 тач. 3 ЗКП.

Као што је већ напред речено, овај суд налази да првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, па ни битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 368 ст. 1 тач. 11 ЗКП, на коју се жалбом пуномоћника оштећеног као тужиоца указује.

Са изнетих разлога, а на основу чл. 388 ЗКП, Апелациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Нела Глишовић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

